

KOMMENTAR

Skab strategi for styrket partnerskab mellem universiteter og serviceerhverv

Service er stedbarn i dansk forskning

AF LARS NØRBY JOHANSEN, formand for Danmarks Erhvervsforskningsakademi, JENS KLARSKOV, adm. direktør, Dansk Erhverv, JAN HELMER, formand for DJØF Privat, ALLAN BANG, formand for Finansforbundet, BJARNE LUNDAGER, direktør i DI Videnrådgiverne, FRANK BILL, direktør i DI Service, RAGNAR H. NIELSEN, direktør i GTS og JØRGENA. HORWITZ, direktør i Finansrådet

Serviceerhvervene har i mange år været forsknings- og innovationspolitikens stedbarn. Derfor er det på høje tid, at Danmark udbygger sin strategi for forskning og innovation i service, hvis vi skal høste frugterne af globaliseringen.

Inden Rådet for Teknologi og Innovation går på sommerferie, vil det formentlig anbefale viden- skabsministeren en ny strategi for, hvordan forskning og innovation kan understøtte serviceerhvervenes udvikling. Rådet har imidlertid et problem: Der er ikke prioriteret penge til at gøre strategien til virkelighed.

Det betyder, at størstedelen af dansk økonomi står med et problem, da de private serviceerhverv

tegner sig for størstedelen af den økonomiske aktivitet. Service er i høj grad karakteriseret ved immaterielle produkter eller ved at knytte sig til og skabe yderligere værdi for materielle produkter.

Kan ikke kopieres

Værdiskabelsen sker også gennem den serviceydelse, forbrugeren oplever, når ydelsen leveres. Mange serviceydelser kan ikke bare kopieres på fabrikker i Fjernøsten fra den ene dag til den anden. Det kan være rådgivning, nye måder at organisere sig på, ledelsesstil, logistik og branding såvel som kommunikation gennem IT-systemer, der er medbestemmende for, hvordan forbrugeren oplever en serviceydelse.

Hvis der ikke sker en markant opprioritering i det offentlige vidensystem til gavn for servicevirksomhedernes videnbehov, bliver vi løbet over ende af vores udenlandske konkurrenter. Rettes blikket ud over de danske grænser, ligger Danmark i dag på en sølle 23. plads, når EU måler innovation på serviceområdet.

I vores øjne er det et paradoks, at der ikke er flere målrettede til-

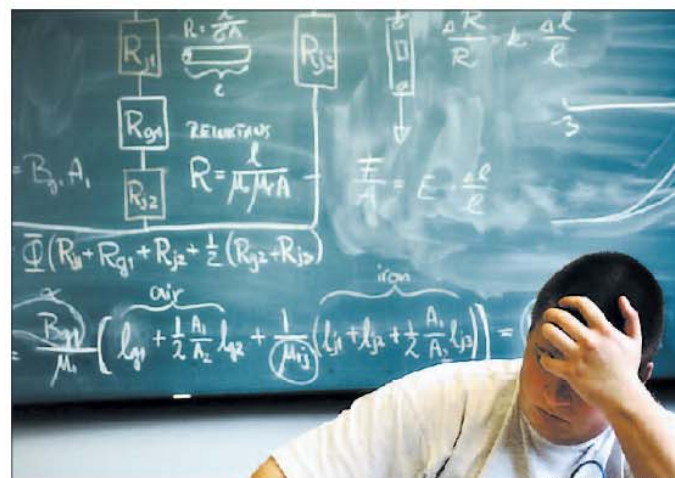

FOTO: SCANPIX/LARS BAH

bud til servicevirksomhederne, ligesom det er en kilde til undren, at den danske forskningspolitik i så ringe grad afspejler serviceerhvervenes behov. Det er yderst beklageligt, da serviceerhvervene er en vigtig grundsten i dansk økonomi. Serviceerhvervene har oplevet en vækst i beskæftigelsen på 20 pct. fra 1992 til 1999 efterfulgt af en vækst på 10 pct. fra 1999 til 2006. Mere end otte af 10 nye job

skabes inden for service. I 2006 var tre fjerdedele af arbejdsstyrken beskæftiget inden for serviceerhvervene, der nu står for hele 70 pct. af den samlede bruttoværditilvækst i Danmark.

Andre er foran

Der er meget potentiale i at øge serviceerhvervenes eksport. Mange vækstøkonomier rundt omkring i

verden får stadigt flere købedygtige forbrugere, der vil aftage videnbaserede service- og konceptydelser – tænk bare på den kinesiske middelklasse. Det er en mulighed, som vi bør gribe og støtte op om i dansk forsknings- og innovationspolitik. Det har flere lande omkring os for længst fundet ud af. Finland er et godt eksempel, for her har man afsat mere end 700 mio. kr. til innovation i service. Matcher vi ikke vores konkurrenters oprustning, mister vi de spidskompetencer, der gør det attraktivt at placere de videntunge job i Danmark. Vi efterlyser derfor en konkret strategi for et styrket partnerskab om forskning og innovation mellem universiteter og serviceerhverv.

Vi hilser det velkomment, at man fra dansk side i flere rapporter har tilvejebragt et meget solidt dokumentationsgrundlag for værdien og behovet for at investere i serviceerhvervet. Tiden er kommet til, at der følges op med konkrete politiske initiativer. Der er en stor prioriteringsøvelse i gang på forsknings- og innovationsområdet op til efterårets forhandlinger om globaliseringsreserven. Vi opfordrer til at fokus også rettes mod potentialerne i serviceerhvervene.